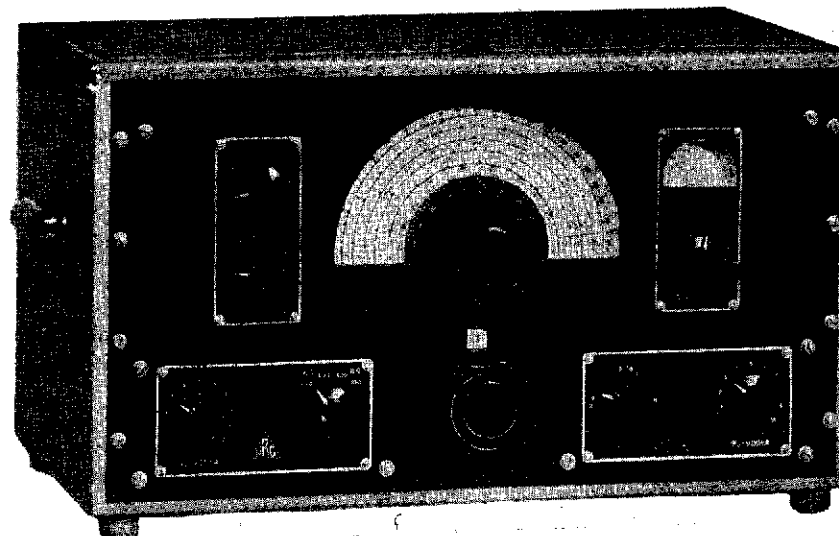
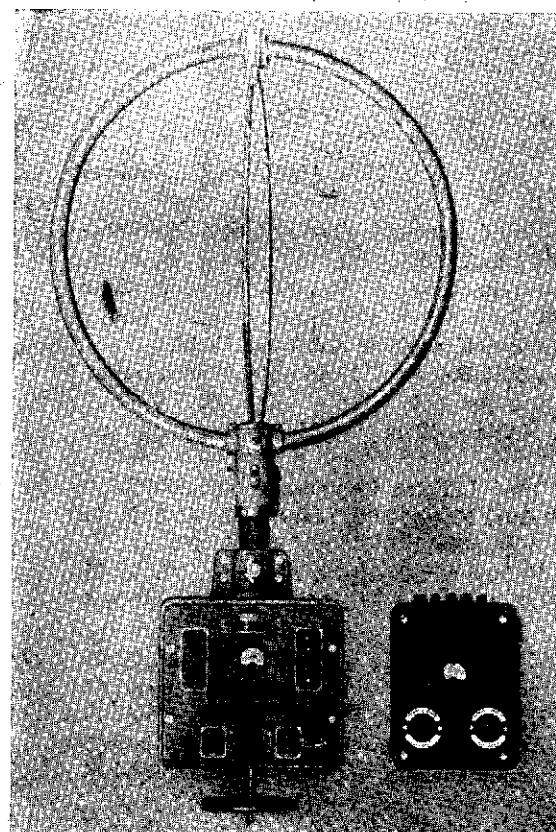

HELSINKI
Kapteenink. 24 C 23
Radiosähk. E. Koivisto

Tutustukaa

L
A
I
V
A
R
A
D
I
O

●
U
U
T
U
K
S
I
M
M
E
!
●

Oy. RADIO E. HELLBERG

LAUTTASAARI — PUH. 67371 VAIHDE

Helsinki 1947 Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjapainon Oy.

Irtonumero mk 20: —

RADIO OH

N:o 1 • 1947

TAMMI—
HELMIKUU

VAROKAA

— ETTEI TEILLE KÄVISI NÄIN. ★ HUOLEH-
TIKAA AJOISSA RADIOASEMANNE KUNNOSTA

STAR-Radio Oy.

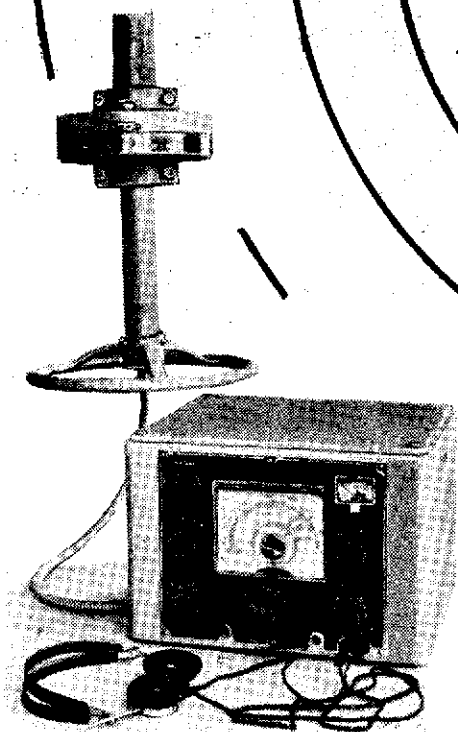
HELSINKI

PUH. 94 998

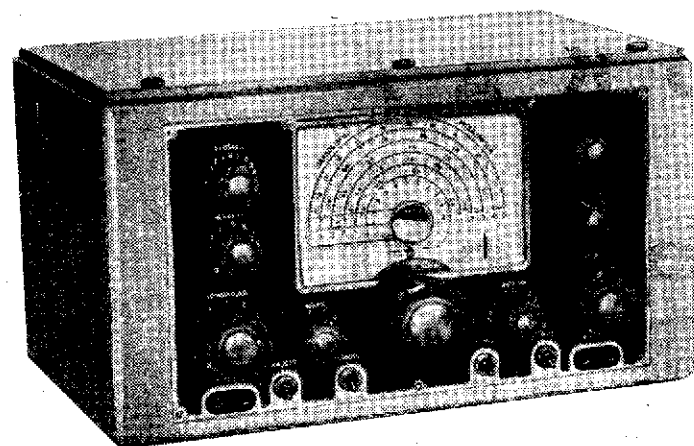

Maas 4934 19 päh. Vanki.

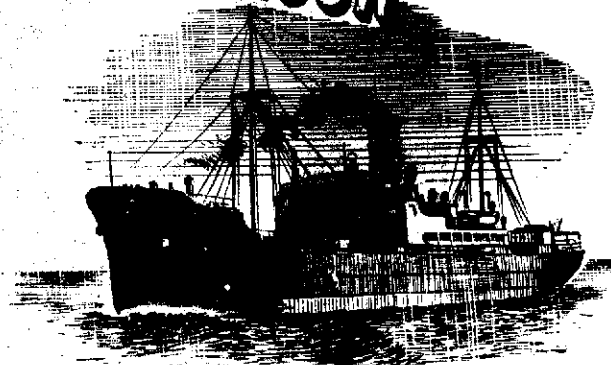
AINA KUULOMATKAN PÄÄSSÄ

Suuntimalaite PHK 601

Liikennevastaanotin RHY 101

Etäisimmilläkin merillä liikuttaessa pitävät moitteettomasti toimivat radiolaitteet laivan välittömässä, salamanno-peassa yhteydessä maihin.

LAIVALÄHETTIMIÄ LIIKENNEVASTAANOTTIMIA ja SUUNTIMALAITTEITA

valmistaa

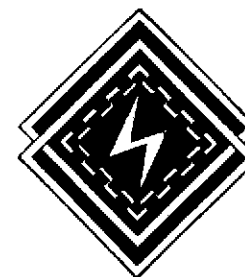
maan suurin radiotehdas

Oy.

HELVAR

Pitäjänmäki, puh. 04-7291 (vaihde)

Huolto-osasto: Kalevankatu 26, puh. 26381.

RADIO OH

SUOMEN RADIOSÄHKÖTÄJÄLIITON R.Y. JA SUOMEN RADIOAMATÖÖRILIITON R.Y.
ÄÄNENKANNATTAJA

TOIMITUS

Y. LUOMANMÄKI (vastaava) K. S. SAINIO, (toimitussihteeri)

Toimituksen osoite: Helsinki, Mechelininkatu 2. A. 4 - Puhelin 43672

Toimituskunta: E. KOIVISTO, A. SINKKONEN, O. SUOMALAINEN, K. AHTI, V. E. KILPINEN, ja A. HÄKKÄNEN

N:o 1

TAMMI—HELMIKUU

XVI vuosik. 1947

Toimitussihteerin Amerikanmatkalta VI.

Rohkenen vielä kerran vaivata lehtemme lukijoita viime kesäisen Amerikanmatkani muistelmilla olettaen niistä löytyvän yhtä ja toista kiintoisaakin. Tällä kerralla haluan kertoa käynnistäni RCA:n radioputkitekitoissa ja parista tapauk-
mastani radioamatööristä.

Harrison, N. J.

RCA on eräs tunnetuimmista radioputkien valmistajista, oikeastaan alan johtava nimi, sillä tärkeimmät putkipatentit ovat toiminimen hallussa. Siihen viittaa mainoksissa käytetty iskulausekin: "The fountainhead of modern tube development is RCA".

Heinäkuun 10 päivänä läksin Rockefeller Centeristä maan-
alaisella junalla matkalle Manhattanin eteläpäähen, jossa olevasta "Hudson tunnel terminalista" jatkoin Hudsonjoen alitse matkaa New Jerseyyn puolelle. Sähköjuna heitti minut nopeasti Harrisonin asemalle. Matkaan meni kaikkiaan 1 tunti Rockefeller Centeristä.

RCA:n vastaanottoputkitekitoaan punatiilinen rakennuskompleksi löytyi helposti ja pian olin liettualaisperäisen mr. Simokatin puheilla. Hän kertoi tehtaan olleen alunperin General Electricin omistama hehkulamppuja valmistanut Edison Lamp Works, joka v. 1929 siirtyi RCA:n haltuun. Tehtaassa oli viime kesänä 3000 varsinaista työntekijää ja 1500 muuta henkilöä eli yht. 4500 henkeä. Kokonaistuotanto on noin 3 milj. vastaanottoputkea kuukaudessa ja kun toinen Indianapolis sijaitseva tehdas tuottaa lisäksi 1 milj. putkea on RCA:n koko vuotuinen vastaanottoputkien valmistusmäärä lähes 50 milj. kpl. Insinöörikunta on kokonaan sodan aikana perustetuissa Princetonin laboratorioissa, joissa varsinainen kehitystyö tehdään. Princetonissa kävin myöhemmin heinäkuussa.

Putkien sisukset valmistetaan kaikki itse, vain bakeliittikannat saadaan Westinghouselta, joka puristaa ne RCA:n työkaluja käyttäen. Tästä on ollut haittaa, sillä Westinghou-

sen lakon aikana pysähtyi metalliputkiosasto kolmeksi viikoksi. Itsellä ei ollut mitään vaikeuksia edes sodan aikana, kaikki on riippunut alahankkijoista.

RCA on kehittänyt oman miniatyyrisarjansa, jonka tulevaisuudesta mr. Simokat tuntui olevan varma, mutta myös kääpiökokoisilla "subminiature"-putkilla on kokeiltu ja kokeilua jatketaan edelleen. Sodan aikana käytettiin radioammuksissa kymmeniä miljoonia kääpiöputkia, mutta ne valmistivat Sylvania ja Raytheon. Sylvania "loctal"-putkia ei RCA valmista.

Läksimme alkukeskustelun jälkeen kiertämään tehdasta, joka osottautui valtavaksi laitokseksi aikaisemmin Euroopassa näkemiin verrattuna. Totta lienee useimpien ulko-ovien päällä näkemäni punavärisen taulun lause: "The home of the worlds best tube makers".

Alotimme osavalmistuksesta, joka osottautui täysin automatisoiduksi. Puristimet tekaisivat rullalta juoksevasta nikkelinauhasta tai -langasta usean työvaiheen jälkeen aika mukikkaitakin osia. Koneet olivat melkein poikkeuksetta RCA:n omien miesten suunnittelemat ja rakentamat. Välillisten katodien hehkuspiraali ruiskutettiin vihertävällä alumiinioksidilla, jotta poltettaessa valkoisiksi muuttuvat erotettaisiin raakaleista. Sama koskee "niputettuja" hehkulankoja. Katodiputket valmistuivat myös automaateissa, niissä oli paljain silmin näkymätön sauma.

Hilakäämityskoneita oli kaikkiaan 168 kpl. Useimmat perustuivat vanhaan leikkaus- ja niittausmenetelmään. Tuloksesta oli pitkä hilasuikale, jonka työt sitten katkoivat. Oli myös käytännössä uuttausmenetelmä. Näitä perin mutkikkaita automaatteja oli 5 kpl ja oli koneen kehittäminen vauhtinut 3 vuoden työn. Hila ei tällöin ole spiraali. On yhtä monta konetta syöttävää lankarullaa kuin hilassa on "kier-teitä". Oikeastaan kaksi kertaa enemmän, sillä yksi lanka muodostaa vain hilakierteen puoliskon. Kaksi hilaa syntyy kerrallaan ja kone sylkee kädastaan 2000 hilaa tunnissa. Tavallisella koneella on vastaava luku 500.

SILLINPYYNNISSÄ ISLANNIN VESILLÄ.

Suursodan aiheuttaman, seitsemän vuotta kestäneen tauon jälkeen, ovat suomalaiset syvänvedenkalastajat niinkuin uutiset ovat kertoneet, viimeksi kuluneen kesän aikana jälleen osallistuneet sillinpyyntiin Islannin vesillä.

Pyyntiretki tapahtui sotaa edeltäneisiin vuosiin verrattuna jonkin verran pienemmässä mittakaavassa, entisten emäläivoina toimineiden s/s Petsamo/OHLD.R. (7200 d.w.) ja s/s Brita/OHDX (4300) jouduttua sotatoimien vuoksi "pois pelistä". Ensimmäinen torpedoituin Islannin vesillä heinäkuussa 1940 ja jälkimmäinen upotettiin pommituksen aikana joulukuussa 1944, ollessaan takavarikoituna Hampurin satamassa. Viimeksimainittu on tosin jälleen nostettu ollen tällä haavaa kunnostamisen alaisena.

Emäläivana toimi tällä matkalla jo ennestään vanha Islanninkävijä s/s Greta/OHCC (3100).

Tavanomaisten, toista kuukautta kestäneiden kiireellisten loppuvalmistelujen jälkeen saatiin laivue, joka aluksi käsitti emäläivan sekä yhden pienemmän kalastusaluksen, lähtövalmiiksi kesäkuun alussa.

Lähtö tapahtui Valkosta kesäkuun 8 p:nä, edellämaintun kalastusaluksen s/s Viena'n seurassa. Laivat poikkesivat Helsinkiin, missä suoritettiin kompassi, radio y.m. tarkastukset, ja matka suunnattiin sen jälkeen Gdyniaan hielen ottoa, sekä Kööpenhaminaan lisänuonitusta varten. Matkaa jatkettiin Tanskan salmien läpi sekä sisäreittiä Norjan rannikkoa myöten Aalesundin korkeudelle, josta poikkesimme juhannusaattona pohj. Atlannille, suuntana Islanti. Färseerien korkeudella tapasimme useita, näitten saarien sekä Islannin välillä sijaitsevista miinakentästä irtaantuneita ajomiinoja, joista yksi oli vähällä tehdä lopun matkastamme, laivan ajaessa sen ohi vain parin metrin etäisyydellä. Lähestyessämme Islantia vallitsi sankka sumu, joten joutuimme ajamaan loppumatkan suuntimojen varassa. Sään kirkastuessa jonkin verran kesäk. 27 p:nä tulivat kaakkoisrannikoilla si-

jaitsevan Kap Langenesin seutuvilla Islannin jylhät, osaksi vielä lumen peittämät vuoret näkyviin, ja vielä samana päivänä saavuimme pohjoisrannikolle sijaitseville, varsinaisille pyyntialueille. Matka oli sujunut hyvin. Olimme jälleen vesillä, jossa joutuisimme ajelemaan ristiin rastiin kahden ja puolen kuukauden ajan.

Koska tässä etupäässä kosketellaan asioita, jotka ovat yhteydessä laivan radiotoiminnan kanssa, esitän seuraavassa lyhyen katsauksen laivassa esiintyvistä radiolaitteista.

Päälähetin: "HBG" malli PC 2/500. Pääteputkena PC 2/350. Aaltoalueet 17—200 sekä 600—800 mtr. Aaltolajit A1, A2, A3, toimien sekä anodi- että hilamodulatiolla. Lähetin toimii samalla hätälähettimenä käyttäen 110 V. 85 Ah. akkua.

Apulähetin: PLM:n sähkölaboratorion rakentama, 12 V. 150 Ah. akulla toimiva 10 W. "Hartley". Käytetty pääasiassa puhelinyhteyksissä laivojen kesken.

Vastaanottimet: 1) "HBG"n rakentama 8-putkinen "superi" A5. Aaltoalueet 12—200 sekä 500—700 mtr. Toimii 110 V. verkkojännitteellä ja käytetty etupäässä puhelujen välittämiseen.

2) Saman toiminimen rakentama, 6 V. hehkujännitteellä, 70—21000 metrin alueella toimiva 4-putkinen "suora" PA4. Käytetty liikennevastaanottimena 600—800 metrin alueella sekä uutisten ja WX:ien vastaanotossa pitkällä aalloilla. Nämä kaksi vastaanotinta ovat rakennetut päällekkäin samaan kehykseen eli "rakkiin".

3) Toiminimi "Hilvar" in uusmallinen "superi". 110 V. verkkojännitteellä toimiva RITY 101. Toimii 15—1500 metrin alueella ja käytetty etenkin lyhytaaltoilienteessä.

4) Apulähettimen yhteydessä ja samaan kehykseen rakennettu 3-putkinen "suora". Toiminut "vahtikoirana" laivojen kesken käytetyllä puheaalloilla.

Radiosuojassa samoin kuin nuottaveneissä, on edellä selostettujen laitteiden lisäksi 3—5 W. 4—4.54 m. (66—75 Mj) alueella, pystysuoralla puolialto-dipoliantennilla toimiva Philipsin tehtaiden ultralyhytaalto-lähetin-vastaanotinlaite DR. 38A.

Komentosillalla sijaitsee suuntimisvastaanotin "HBG" malli

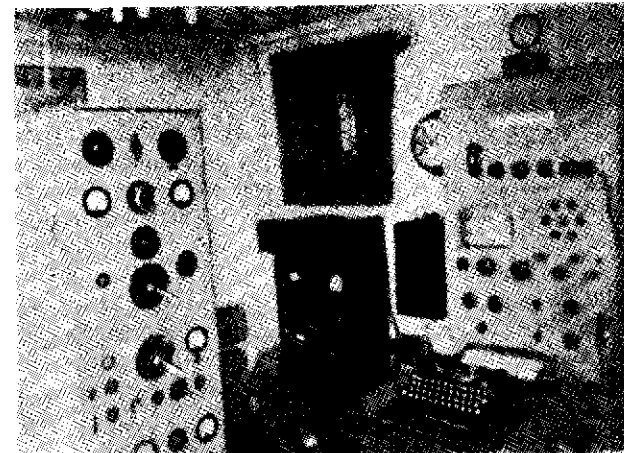
Rakennuksen tornikerrokseen kun ei pääse ilman lupalappua, sillä ne ovat näköalakerroksia, jonne lasketaan vain maksua vastaan. Yhdessä ihailimme valtavaa näköalaa yli miljoonakaupungin ja yhdessä haastattelimme televisioaseman insinöörejä. Lopuksi sovimme käynnistää hänen kotonaan seuraavana sunnuntaina.

Oli hiostava sunnuntaiaamu, kun Pennsylvania-asemalla astuin Far Rockawayn sähköjunaan. Juna oli täynnä Long Islandin rannoille sunnuntaita viettämään matkaavia kaupunkilaisia. Heti asemalta painutettiin East Riverin alitse vievään pimeään tunneliin ja vasta Brooklynin puolella noustiin jälleen häikäisevään auringonpaisteeseen. Vajaan tunnin matkan jälkeen olin perillä Gibson-nimisellä pikkuasemalla, jossa ainoana matkustajana poistuin junasta. Asemasillalla oli mr. Silverborg vastassa hiukan kankahasti suomea haastelevine rouvinnen ja autoineen. Kolmisin ajoimme heidän omakotityyliiseen taloonsa, jossa rouvan iäkäs äiti oli odottamassa. Vanha rouva oli kotoisin Härmästä, mutta ollut jo "valloissa" yhtäjaksoisesti muistaakseni 35 vuotta ja tiedusteli siksi Härmän uutisia, johon kysymykseen en ikäväkseni pystynyt vastaamaan.

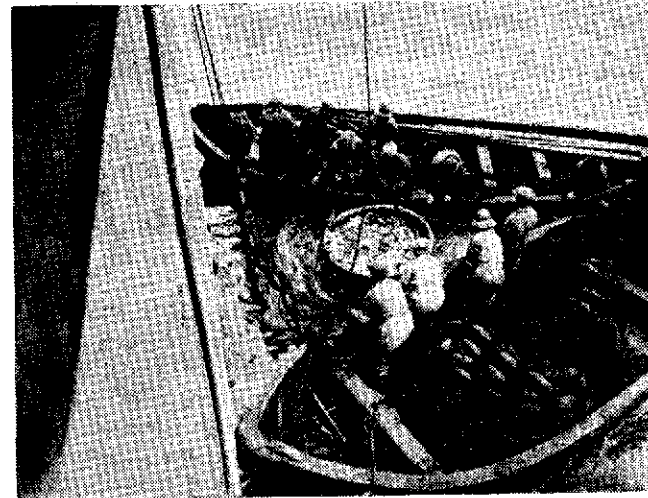
Söimme yhdessä aamiaisen, jonka aikana keskustelu heilahteli huomaamatta suomesta englanniksi ja päinvastoin. Isäntäväkeni, varsinkin mr. Silverborg itse, puhui jokseenkin virheetöntä suomen kieltä, jota seikkaa en lakannut ihmetelemästä. Aamiaisen jälkeen siirryimme kahden yläkerrassa olevaan isännän radiohuoneeseen, jossa hän esitteli omatekoisen vastaanottimen ja "flextal"-periaatteella perustuvan ohjaimen, jota kokeilimme. Lähetyslupaa ja kutsumerkkiä ei mr. Silverborgilla viime kesänä ollut, mutta käsitykseni mukaan hän aikoo "liscenssin" hankkia. Suuritehoistakin lähettintä varten oli jo putket valmiina kellarikerroksen varastohuoneessa, jossa kaikki radioita rakennellessa tarpeelliset pikkuosat olivat laatikoissaan hyvässä järjestyksessä.

Iltapäivällä ajelimme Long Islandin erinomaisia autoteitä tutustuen lähiympäristöön, jossa sijaitti joukko suurrikkaiden upeita huviloita. Illan suussa läksin paluumatkalle amerikkalaisnuorisoin hääntäytymässä junassa, joutuakseni sitten Manhattanilla lujimpaan Amerikassa kokemani ukonilmaan, jonka kaatosade kastoi perusteellisesti niin kengät kuin vaatteet ennenkuin ehdin hypätä tuttuun Madison Avenbussiin.

K. S. Sainio.

S/S Greta:n radiohytti.

Nuottaveneitä emäläivan kyljessä.

SPA-44 sekä "Star-Radio"n rakentama, levysoittimella ja käsimikrofonilla varustettu vastaanotin-vahvistinlaite tarpeellisten tiedoitusten sekä uutisten y.m. viihdytysohjelman välittämistä varten laivan 130 päätä käsittävää henkilökuntaa varten.

Mitä tapahtuneeseen liikenteeseen ja vallitseviin oloihin, eri aaltoalueilla tulee, niin käsitelkäämme ensin vaikkapa 600—800 metrin alueella tapahtuneita asioita.

On sanottava, että liikenne tällä alueella on ollut melko hiljaista. Laivan saavuttua idästä käsin ja sivuutettua Kap Langenesin ja Röde Huk'in niemet, joutuen siten ikäänkuin korkean vuorimaan muodostaman muurin taakse, häipyvät mannermaan lukuisat asemat, varsinkin päiväsaikaan, melkein kuulumattomiin. Samoin ovat Pohj. Amerikan sekä Grönlannin länsirannikolla sijaitsevat rannikkoasemat jokuinkin täysin kuulumattomia. Vastaanottimen oltua viritettynä melkein yhtäjaksoisesti 600:lle, on hiljaisuuden keskeyttänyt paitsi jokin harva, tavallisesti islantilainen kauppa-tai vartioalus, joku Islannin viidestä rannikkoasemasta, joista pohjoisrannikolla sijaitseva Siglufjörðurradio/TFX, sekä luoteisrannikolla oleva Reykjavik-radio/TFA ovat ne, joiden kanssa tavallisimmin jouduimme tekemisiin.

Toinen olti asianlaita vielä kappaleen verran toistakymmentä vuotta sitten jolloin täällä, paitsi meitä suomalaisia, esiintyi virolaisia ja ruotsalaisia suurine emäläivoinen ja ammattisähköttäjäineen sekä norjalaisia ja tanskalaisia perämiessäköttäjäineen. Aikoina jolloin lyhytaaltojen ja radiopuhelimien käyttö eivät vielä olleet yhtä yleisiä kuin nykyään, saattoi liikenne varsinkin 600:lla metrillä muodostua hyvin vilkkaaksi. Yhteydenotto ja sanomienvaihto näihin aikoihin ainoan islantilaisen, satojen meripenikulmien päässä sijaitsevan ja siihen aikaan vain 600:lla työskentelevän Reykjavikradion kanssa muodostui silloin monasti sängen "hikiseksi" tehtäväksi aivan lähettyvillä olevien laivojen huutaessa samanaikaisesti suorastaan "korvaan". Varsin kiusallisiksi osoittautuivat muutamat tanskalaiset laivat, joiden perämiessäköttäjä jopa tuntikausia selvittivät omia asioita juuri 600:lla. TFA:n kehoittaessa heitä siirtymään muille aalloille ja kysyessä, eikö heillä ollut muita aaltoja käytettävissä, vastasivat ihmetellen, että olihan heillä 660, 705, 730 ja 800, mutta tähän toteamukseen asia kuitenkin jäi.

— Niin, tämä vain pienenä esimerkkinä niistä oloista, jotka täällä 30-luvun alkupuolella olivat vallitsevina. — Nykyinen vähäinen liikenne "pitkillä aalloilla" johtuu varmaankin osaksi radiopuhelimien lisääntyneestä käytöstä, josta lähemmin seuraavassa.

Saapuessamme pyyntialueelle oli liikenne puheaalloilla vielä varsin vähäistä. Poikkeuksen tekivät vain "emämaalaiset" eli "jääpuikot" joiksi islantilaisia laivoja oli tapanamme kutsua. Heidän käyttämällä 175—190 metrin aalloilla vallitsi sen sijaan hyvinkin vilkasta vilskettä, ja heidän vaikeasti ymmärrettävästä kielestään pääsi sentään sen verran selville, että kysymyksessä oli asioita, jotka koskivat sillinpyyntiä. Heidän sillilaivastonsa, joka yleensä käsittää pienempiä, 90 ja 80 ja 50 tonnin kantavuuden omaavia aluksia, näyttää sota-vuosina huomattavasti lisääntyneen ja nousee niiden luku nykyään noin kolmeensataan, ollen nämä kuuluvaisuudesta päättäen, pienestä kantavuudestaan huolimatta, varustetut varsin voimakkailla radiopuhelimilla. Aikaisemmin heitä harvoin nähtiin kolmen mailin rajan eli "linjan" ulkopuolella vaan pysyttelivät he silloin lähempänä rannikkoa, vuonoissa j.n.e. Heillä kun on se suuri etu, että saavat kalastaa sanotun linjan sisäpuolella. Nykyään he sen sijaan ovat mukana kaikkialla. Näyttävät monilla muillakin aloilla, ehkä osaksi juuri käydyn sodan ansiosta, elävän huomattavan elpymisen merkissä. He ovat viime vuosina ottaneet myös lentotiedustelun palvelukseensa kalastuksessa. Kaksi punaiseksi maalattua vesitasoa, toinen kaksimoottorinen (lienee varsinaisesti käytetty matkustajakoneena), toinen yksimoottorinen, kalastuslaivaston kustantama kone, jotka aamuvarhain kiitivät pitkin rannikkoa, antaen radioteitse ja salakieletä käyttäen tietoja esiintyvistä silliparvista. Lentokoneen käyttö sillien etsinnässä ei kuitenkaan ole uutta, koska s/s Petsamo vuonna 1931 oli varustettu koneella samaa tarkoitusta varten.

Islannin rannikkoasemat ovat kaikki varustetut puhelälähetimillä, ylläpitävät kuuntelua ja toimittavat puhelinyhteyksiä. Näistä kuitenkin vain TFA välittää puhelua linjalle, toisten välittäessä vain sanomia. Näitten lisäksi on heillä joitakin asemia rajoitettua (CR) liikennettä varten.

Heinäkuun puolivälissä alkoivat norjalaiset olla kokoontuneina pyyntikentille ja heidän käyttämällä 135—151 metrin välisillä aaltopituuksilla oli "trafiikki" ennen pitkää täydessä

käynnissä. Erään uutistiedon mukaan käsitti heidän laivastonsa siinä vaiheessa 120 yksikköä, ollen nämä islantilaisiin verrattuna jonkin verran suurempia, noin 150—200 tonnin, joukossa joitakin uusia moottorilla kulkevia sekä muutamia suurempia 1000—1500 t. aluksia.

Ruotsalaisista mainittakoon, että he osallistuivat kalastukseen käyttäen emälaivoina apumoottorilla varustettuja purje-laivoja, joista toinen kolmi- toinen nelimastoinen kuunari. Näitten lisäksi oli heillä joukko pienempiä moottorialuksia, joista osa toimi yhdessä mainittujen emälaivojen kanssa, loput kalastaen samoin kuin norjalaiset ja islantilaiset, omaan laskuunsa. Kaiken kaikkiaan lienee ruotsalaisilla ollut noin kolmisenkymmentä laivaa. Heidän radiotoiminnasta emme saaneet täyttä selvyyttä. Joka tapauksessa se tuntui olevan vähäistä, eivätkä he esiintyneet "etterissä" muiden joukossa.

Aikaisempina vuosina Islannin vesillä niin runsaasti esiintyneet englantilaiset pohjanuotalla kalastajat eli "trawlers" loistivat sen sijaan, paria poikkeusta lukuunottamatta, tykkäänään poissaolollaan. Lienevät nykyään kalastelleet pohj. Norjan ja Huippuvuorten välillä sijaitsevan Karhusaaren luona. Oli joskus — heidän vielä esiintyessä täällä runsaslukuisina — huvittavaa seurata heidän, melkein pä kaikilla puheaalloilla ylläpitämää "ajanvieteohjelmaa" sisältäen jokapäiväistä "jollinaa", toisinaan keskeytyen sydämelliseen ilonpurskahdukseen, vihellys- laulu- tai johonkin rämisävään äänilevyesitykseen.

Heinäkuun lopussa saapui, joskin myöhästyneenä, laivueemme kolmas yksikkö, s/s Zephyr/OFCX (3800) pyyntialueelle, ja oli tämä omiaan vilkastuttamaan omalta osaltamme harjoittamaa puhelinliikennettä. Samaa viikkautta tämä ei kuitenkaan saavuttanut kuin menneinä vuosina, jolloin suomalaisia laivoja täällä esiintyi jopa kymmenkunta kappaletta.

Koska 90 metrin aalto näissä oloissa on useistakin syistä osoittautunut epäedulliseksi, käytimme norjalaisten ja islantilaisien käyttämien aaltojen välimailta löytyviä 165—170 metrin aaltoja, ja on tämä alue osoittautunut, varsinkin päiväsaikaan, hyvinkin sopivaksi.

Mitä päivystykseen puheaalloilla tulee, on se käytännöllisesti katsoen ollut melkein yhtäjaksoista, läpi vuorokauden käsittävää kuuntelua. Poikkeuksena jonkin tunnin tauko yön aikaan ja ne ajat, jolloin muun liikenteen takia ei ollut mahdollista suorittaa kuuntelua. Varsinkin kalastuksen ollessa käynnissä olisi vaikeata ajatella aikayhteyksiä, ja näitä ol-laankin pidetty vain suurempien etäisyyksien ollessa kyseessä tahi muusta sattuneesta syystä.

Näissä yhteyksissä on jo mainittu apu- eli "Berta" lähettimestä ollut erikoisen suurta hyötyä. Kätevänä ja aina toimintavalmiina on tämä, pienestä tehostaan huolimatta, osoittautunut riittävän voimakkaaksi yhteyksien ylläpitämiseen pisimmälläkin tarvittavalla, noin 200 mailin etäisyydellä, Hornista eli Kap Nordista lännessä Kap Langenesiin idässä.

Eräs seikka, joka juuri puheaaltoja käytettäessä on selvästi ollut havaittavissa, on korkeiden vuorien muodostama n.s. varjostus. Niinpä esim. kahden laivan ollessa eri kentillä rannikon ulkopuolella ja kuuluvaisuuden ollessa erinomaisen hyvän, on tämän äkillisestä heikentymisestä voitu päätellä vasta-aluksen ajaneen johonkin vuonoon. On myös sattunut laivojen ollessa eri, mutta silti läheisissä vuonoissa, että kuuluvaisuus pienestä etäisyydestä huolimatta, on käynyt niin heikoksi, että toisen on kunnollisen yhteyden aikaansaamiseksi ollut pakko tulla vuonosta ulos.

Puheaalloista puheenollen mainittakoon vielä, että aikaisempina vuosina niin suosittua silli-koodea salaperäisine, hauskalta sointuvine koodesanoineen ei tällä kertaa ole käy-

tetty, koska kilpailijoita ei ole ollut, ja islantilaisiin niinkuin myös norjalaisiin nähden on selvä suomenkieli mennyt täysin koodena.

Matkan ensimmäisen lyhytaaltoyhteyden saimme ollessamme Skagerrakissa 21. 6 Kotkaradion OFL:ään kuuluvaisuuden ollessa QSA 3—5. Kokeilimme samalla "fonea", jolloin saimme aikaan 24/36 metrin "duplex" yhteyden. Seuraavana päivänä sujui yhteys edelleen hyvin ja ajaessamme Norjan rannikkoa myöten 23. 6, oli kuuluvaisuus edelleen hyvä, mutta yhteyttä emme kuitenkaan, monista yrityksistä huolimatta, saaneet aikaan. Lieneekö tämän sitten aiheuttanut läheinen korkea vuorimaasto. Jätettyämme Norjan rannikon palautui yhteys, mutta heikkeni jälleen sitä mukaa kun lähestyimme Islantia. Yhteydenpito saavuttuamme Islannin vesille, näytti alkuaikoina varsin synkältä ja yhteyttä pidettiin siten kautta kesän, joskus paremmalla, joskus huonommalla menestyksellä.

Jo matkalla Islantiin olimme tarkkailleet matkan varrella saapuneen SVC:n mukaan sovittuja Vaasaradion OFW:n lähettyksiä. Tämä asema oli Posti & Lennätinhallituksen hyväntahtoisella myötävaikutuksella asetettu käytettäväksi puhelujen aikaansaamiseksi suoraan kotimaahan. Kesti heinäkuun alkuun ennenkuin saimme sen suuntaaman lähetyksen kuuluviin ja jokin päivä myöhemmin saimme molemminpuolisen yhteyden aikaan. OFW:n käyttämä 13300 kj. eli 22.63 m. päiväaallo osoittautui melko häiriövapaaseen kohtaan sattuneeksi ja sen kuuluvaisuus oli ajoittain täysin tyydyttävä. Suoritetuissa puheluissa oli se myös selvästi ja hyvällä voimakkuudella kuultavissa. OFW:n ilmoittama yöaallo, ensin 6650 kj. ja sittemmin 6300 kj. emme sitävastoin saaneet lainkaan kuulumaan, mistä syystä OFW myöhemmin siirtyi käyttämään päiväaaltotaan (13300 kj.) myös yöaaltona, ja oli tämä silloin myös kuultavissa, joskin jonkin verran heikompana. Päiväaaltona OFW:n yhteyksissä käytimme puolestamme 28.03 mtr. (10700 kj) ja yöaaltona 36.41 m. (8300 kj). "Fone" kokeissa saatiin puhe OFW:ssä toisinaan kuuluviin, mutta oli se kuitenkin liian heikkoa, voidakseen kytkeä sen linjalle, joten yhteydet OFW:n kanssa jäivät tältä kerralta sähköty yhteyksien pitoon.

Luonteenomaista lyhytaaltoliikenteelle oli tällä matkalla se oikullisuus ja kuuluvaisuuden usein hyvinkin jyrkkä vaihtelu, mikä oli vallitsevana. Oli aikoja ja päiviä jolloin yhteydenpito sujui melkein pä leikitellen. Tarvitsi, kuvaannollisesti sanoen vain painaa "nappia" ja yhteys oli selvä. "QSA 3—4 fb QSO". Oli toisia tilaisuuksia, jolloin yhteyden aikaansaaminen ja mahdollisen käsilläolevan liikenteen suorittaminen taas oli hyvinkin lujan työn takana. Hr MSG QRK? — sri QSA 1—2 QRM pse rpt QSZ oli tällöin usein vaihdettu repliikki, kun taas muina aikoina tyhjäsäältäiset nil-nix-QRU saattoivat muodostaa tavallisimmin käytetyt lyhennykset. Sattui myös että kuuluvaisuus yhteyden alussa oli täysin hyvä, mutta sen kestäessä menivät "välit poikki" ja juuri menossa oleva sanoma jäi kesken. Eipä silloin auttanut muu kuin paremman onnen toivossa odottaa seuraavaa yhteyttä. (QRX next) Ja jos tällöin oli pitkä sanoma kysymyksessä, saattoi siitä selviytyä vasta useammalla yhteydellä.

Olosuhteet lyhytaallolla paranivat kuitenkin hiljalleen heinäkuun mukana, kunnes 23 p:n tienoissa alkoi voimakas fading ja 25 p:n i.p. oli lyhytaaltoalue täysin tukossa. Kun tämä tilanne jatkui, aloimme jo uskoa vastaanottimen vioittuneen. Koska vikoja ei kuitenkaan löytynyt, aloimme kokeilla muita käytettävissä olevia vastaanottimia. — Oliko tämä sitten pelkkä sattuma vai mistä johtui — sama asia

näytti vaivaavan jokaista konetta. Puhe-keski- ja pitkällä aalloilla oli kuuluvaisuus täysin normaali, mutta lyhytaallot täysin kuollut. Päiväsaikaan saattoi jokin voimakas BC asema tunkeutua läpi hiljaisuuden ja öisin vallitsi toisinaan näennäisen hyvä kuuluvaisuus. Englannin, Ranskan, Italian ja varsinkin Etelä-Amerikan asemat kuten PIR, LPD, VPC y.m. olivat silloin hyvinkin kuultavissa. Näiden lisäksi lukematon määrä mitä eriskummallisimpia, numeroista ja kirjaimista muodostettuja kutsuja, nähtävästi sotilasasemia. Sen sijaan olivat Skandinavian asemat, niinkuin esim. aina hyvin kuultavissa ollut Lyngbyradio/OXZ, sekä Pohj. Amerikan lyhytaaltoasemat tyystin kuulumattomissa. Tilanne alkoi jo näyttää sangen kriittiseltä odottavien sanomien luvun yhä lisääntyessä, kunnes kuukauden lopussa yhteys jälleen palautui. — Oliko tämä sitten mahd. esiintyvien aurinkopilkujen yhteydessä, vai oliko tämä seurauksena näinä aikoina suoritettua atomipommin räjäyttämistä? — Joka tapauksessa niin voimakasta ja pitkällistä lyhytaaltoalueen tukkumista en ole aikaisemmin havainnut.

Suurin piirtein katsoen paranivat olosuhteet lyhytaalloilla kesän kuluessa, joskin poikkeuksellisia tilanteita aina saattoi sattua. Käytetyistä lyhytaalloista olivat 24 (12 Mj) ja 48 m. (6 Mj) parhaiten kuuluvissa, kun taas aikaisempina vuosina melkein pä yksinomaan käytetyllä 36 m. (8 Mj) "bandilla" esiintyi runsaasti häiriöitä. Tätä aluetta häiritsivät myös BC asemat, sekä alkuvaiheessa paikalliset (moottori) häiriöt vaikeuttaen myös osaltaan vastaanottoa.

Öiden pimetessä elokuun kuluessa alkoivat myös pitemmät, kuten 72 (4 Mj) ja 90 m. (3 Mj) aallot kantaa. Samoin alkoivat mannermaan puhelinasetmat sekä rannikkoasemat, mm. suomalaiset, olla kuultavissa 600:lla metrillä.

Koska matkan aikana monasti on osoittautunut, että lähetyksen teholla lyhytaaltoja käytettäessä on suuri merkitys, olisi toivottavaa että emälaiva, joka pääasiallisesti ylläpitää yhteyttä kotimaahan olisi varmojen ja säännöllisten yhteyksien aikaansaamiseksi, varustettu mahd. voimakkaalla, ja puheluja silmälläpitäen lyhytaallolla hyvän modulation omaavalla lähettimellä.

Tehkäämme vielä hyppy kilojaksoissa ylöspäin eli metreissä alas n.s. ultralyhytaalloille, joita on käytetty yhteydenpitoon nuottaveneiden kanssa. Lienee varmaankin ensi kerta jolloin tällaista "lähi" eli "näköradiota" on kalastuksessa käytetty viestivälineenä, ja johtuu tämä nimitys seikasta, että sen kantavuus (aallon eteneminen) rajoittuu kahden pisteen väliseen, esteettömän näkyvyyden etäisyyteen, joka tässä tapauksessa onkin täysin riittävä. Emälaivassa sijaitseva laite, joka ensin oli sijoitettu radiosuojaan, siirrettiin myöhemmin, sen syöttöosan aiheuttaman häiriön takia, y.m. käytännöllisistä syistä, laivan komentosillalle, missä sitä käytti laivan kansipäällystö.

Laivan toisen sähköttäjän Jorma Roos'in, joka näistä laitteista on erikoisesti huolhtinut, lausunnon mukaan ovat kojeet sinänsä toimineet hyvin, kun taas nuottaveneissä sijaitseviin antennirakennelmiin (antennien lujuteen), virtalähteisiin sekä koneiden sijoitukseen nähden olisi parantamisen varaa. Nuottapaasujen lausuman mukaan on kyseessäolevista laitteista ollut suurinkin hyötyä.

Pari sanaa itse kalastuksesta. Näyttää siltä kuin olisivat sillit sotavuosina muuttaneet tapojaan. Sen sijaan että ne kalastuskauden aikaessa yleensä ensin näyttäytyivät lännessä sijaitsevan suuren Hunafloi vuonon seuduilla, esiintyivät ne tällä kertaa idässä jo mainittujen Langenesin ja Röde Huk'in sekä niiden niemien välillä sijaitsevan Thistil vuonon koh-

ERÄS RADIOAMATÖÖRIEN 25-VUOTISMUISTO.

Viime joulukuun alkupäivinä tuli kuluneeksi 25 vuotta ARRL:n järjestämästä toisesta transatlantisesta kokeesta, jonka tarkoituksena oli todistaa, että amatöörilähettimien pienillä tehoilla ja 200 metrin aalloilla oli mahdollista sähköttää yli Atlannin valtameren. Aikaisemmin järjestetty ensimmäinen koe oli epäonnistunut, mutta amerikkalaiset olivat sitä mieltä, että siihen oli vain ollut syynä eurooppalaisten amatöörien vajavaiset ja epäherkät vastaanottimet. Vaikka laitteita oli Euroopassakin parannettu kokeiden välisenä aikana, katsoivat amerikkalaiset varmimmaksi lähettää oman miehensä Euroopan puolelle varustettuna parhailla mahdollisilla laitteilla.

Lähettimien alalla kävi mainittuihin aikoihin taistelu kipinä-lähettimen ja elektroniputken välillä. Vastaanottimet olivat yleensä epäherkkiä "suoria" koneita. Superit eivät olleet päässeet yleiseen käyttöön ja putkien lisäksi ollessa vain triodeja, eivät nekaan olleet vielä kehittyneet läheskään nykyiselle tasolle. Euroopan puolella oli sitäpaitsi vaikeata yleensä saada elektroniputkia amatöörikäyttöön. Amerikkalaisilla oli jo silloin paremmat mahdollisuudet kunnollisten laitteiden rakentamiseen.

Ennen varsinaista koetta suoritettiin Yhdysvalloissa perusteelliset alkuvalmistelut. Lähettävien asemien kesken suoritettiin karsinta ja lopulliseen kokeeseen hyväksyttiin osanottajiksi vain sellaisia asemia, jotka todistettavasti olivat saaneet merkkinsä kuulumaan ainakin 1.000 mailin eli 1.600 km päähän. Näille asemille, joita oli 27, jaettiin salaiset koodit, joita heidän tuli kokeen aikana lähetyksen identifioimiseksi käyttää. Näiden asemien lisäksi saivat muutkin amerikkalaiset lähettää määrättyinä, kaikilla vapaina aikoina.

Kuten mainittu, päätti ARRL lähettää jonkun amerikkalaisen amatöörin Euroopan puolella. Tähän tehtävään valittiin Paul Godley, 2ZE, joka oli suunnitellut aikoinaan hy-

dalla ja pysyttelivät ne täällä jokseenkin kautta kesän, joskin osa kalastettiin lännessä sekä pohj. rannikon keskikohdalla sijaitsevan Grimsöy saaren luona. Paras kalastuskausi oli heinäkuun keskivälissä sekä saman kuun lopussa. Elokkuun alussa alkoi noin puolitoista viikkoa kestävä myrsky, joka pilasi oletetut hyvät kalastuksen mahdollisuudet ja se, mikä tämän jälkeen kalastettiin, oli vähemmästä merkityksestä. Toivottua tavoitetta ei saavutettu, mutta on tulosta koko kalastukseen sekä kovaan kilpailuun nähden kuitenkin pidettävä hyvänä.

Tehtäviä on ollut riittämiin. Ehkä karua ja huvitonta mut-ta silti mukaansatempaavaa, mielenkiintoista Jäämeren romantiikkaa, jonka aiheuttaja, tuo hopeanhoitava oikullinen silli, olemassaolollaan panee kokonaisen satoja aluksia käsittävän laivaston liikkeelle.

Kalastuskausi lähenteli loppuaan. Syysk. 10 p:nä saimme jo odotetun kotiinpaluumääräyksen ja seuraavana päivänä jätimme satusaaren omaan rauhaansa. Palumatka kävi Met-hil'in ja Kööpenhaminan kautta ja syysk. 25 p:nä olimme jälleen kolme ja puoli kuukautta kestäneen matkan jälkeen lähtöpisteessä, Loviisan Valkossa.

E. Johansson.

50 VUOTTA

täytti 15/1 -47 merenkulkuhallituksen pääjohtaja, kontra-amiraali Eero Rahola. Hänen opintonsa teknillisessä korkeakoulussa keskeytti vapausota, johon osallistuttuaan hän jäi armeijan palvelukseen. Laivastoupseerina hän opiskeli Italiassa vv. 1919—21, 1923—25 ja 1927—28 suorittaen siellä meriakatemian normaalkurssin, Italian laivaston ampumakoulun sekä meriakatemian korkeakoulukurssin. Toimittuaan laivastossamme monissa eri tehtävissä määrättiin hänet 1940 laivaston komentajaksi. V. 1943 ylennettiin hänet kontra-amiraaliksi. Vakinaisesta palveluksesta amiraali Rahola erosi 1945 astuen tällöin nykyiseen virkaansa.

viksi tunnetut Paragonvastaanottimet. Hänet katsottiin sopivaksi tähän tehtävään, semminkin kun hän ensimmäisenä oli ottanut käytäntöön Armstrongin superkytkennän amatöörien käyttämillä suurilla jaksoluviilla. Hän oli mies, joka kykeni rakentamaan aikansa tehokkaimman vastaanottimen. Godley suostui ottamaan tehtävän ja ryhtyi rakentamaan laitteitaan. Sillävälin ARRL toimeenpani jo mainitun karsinnan.

Päivää ennen Godleyn lähtöä Eurooppaan pidettiin hänelle New Yorkissa lähtäispäivälliset, joista QST kertoo: "Vaikkakin kokeesta on tuleva vakava yritys, jonka tulosta kukaan ei voi varmuudella ennustaa, oli optimisismi vallitsevana ja jokainen oli varma siitä, että jos päämäärä oli saavutettavissa oli Godley juuri se mies, joka siihen pystyisi. Virallinen lupa oli saatu Englannin viranomaisilta. Häiriöiden takia oli Godleyn lähdettävä Lontoosta ja hän asettuikin lopullisesti Skotlannin rannikolle lähelle Ardrossania. Siellä hän pystytti Beverage-antenninsa sekä telttansa, jonka valoneuvona oli öljylyhty ja lämmityslaitteena öljykamina.

Sitten alkoivat kokeet. Kymmenenä yönä, alkaen joulukuun 7:stä ja kestäen 16:teen, kuusi tuntia joka yö, lähetivät amerikkalaiset merkkejään. Jokaisen illan alkuosa oli vapaa kaikille, jälkimmäisen puoliskon ollessa varattuna vain karsinnassa hyväksytyille. Alkupuolen lähetykset suoritettiin eri kutsupiireille varatun aikajonon mukaisesti, hyväksytyjen asemien lähettäessä määrätyn aikataulun mukaan, jolloin oli otettu huomioon ettei samanaikaisesti ollut toiminnassa enempää kuin kolme asemaa. Godleyn osa muodostui vaikeaksi, sillä koko kokeen ajan vallitsi Skotlannissa huono

50 VUOTTA

täytti 12/1 -47 Hankoradion asemanhoitaja Kalle Iisalo. Koulunkäyntinsä lopetettuaan hän astui 1914 lennätinlaitoksen palvelukseen toimien useissa eri lennätinkonttoreissa. 1925 hänet nimitettiin Hankoradion hoitajaksi, jossa toimessa edelleen on. Hän suoritti kansainvälisen II lk. radiosähkötäjäytutkinnon 1920 sekä I lk. 1922. Suomen Radiosähkötäjäliittoon hän on kuulunut perustavasta kokouksesta 21. 11. 1920 alkaen 10. 12. 1934 saakka, ottaen innokkaasti osaa liiton toimintaan. SR:n puheenjohtajana hän oli 1923, varapuheenjohtajana 1924 ja 1926, sihteerinä vv. 1927—29, johtokunnan varajäsenenä 1925 ja 1930 sekä tilintarkastajana 1932—34. Asemanhoitaja Iisalo on osallistunut monin tavoin Hangon suomalaisten rientoihin, kuuluen mm. Suomalaisen seuran, suomalaisen kerhon ja suomalaisen sekakuoron johtokuntaan. Lisäksi hän kuuluu Hangon lukion kannatusyhdistyksen johtokuntaan sekä yhteiskoulun vanhempien neuvostoon. Myöskin kunnalliseen elämäänsä hän on osallistunut kuuluen mm. verotuslautakuntaan.

Lausumme myöhäiset onnittelet SR:n entiselle, innokkaalle jäsenelle ja monien harrastusten miehelle.

sää myrskynpuuskineen ja kaatosateineen. Myrsky kaateli Beverage antennin pylväitä, joita oli käytävä korjaamassa. Godleyllä oli lisäksi kylmä teltassaan. Vihdoin koitti kuitenkin se odotettu hetki, jolloin hän ja hänen kuuntelukumpuninsa kuulivat amerikkalaisten merkkejä. Atlannin yli oli rakennettu siltä amatöörien pienillä tehoilla ja halveksituilla 200 metrin aalloilla!

Amerikkalaiset odottivat tietenkin kuumeisesti tietoja tuloksista. Joka yö lähetti Godley virallisen radioaseman kautta ilmoituksen kuuntelutuloksistaan. Marconiyhtiön ja RCA:n myötävaikutuksella lähetettiin nämä sanomat hitaalla tahdilla käsin annettuna Englannista MUU:n kautta ja toistettiin samalla tavoin Amerikassa radioasemalta WII. Tasan klo 02.00 Amerikan itäaikaa WII hidasti tahtiaan sähköttämällä "antakaa meille Godleyn sanoma". Saatuaan sanoman asema toisti sen, toisinaan ilmoittaen ettei mitään oltu kuultu. Toisinaan taas antamalla luettelon kuulluista asemista. Ilmastohäiriöt olivat joskus voimakkaat ja Godleyn laitteiden säätäminen oli hidasta. Eräinä öinä hän ei kuullut mi-

SRAL:n SIHTEERIN TIEDOITUKSIA:

Tavanmukaisessa joulukuun julkaisussaan IARU selvittää nykyistä kansainvälistä tilannetta lähinnä radioamatöörien horisontista katseltuna.

Ns. viiden vallan konferenssi kokoontui Neuvostoliiton kutsamana Moskovassa 30. 9. 1946 tarkoituksena lähemmin tutustua osaaottavien maiden esityksiin ja kannanottoihin radiokysymyksissä. Istunnot kestivät kolmisen viikkoa, mutta miininkiin lopullisiin ja yksimielisiin ratkaisuihin ei päästy. Allaolevassa lähemmin konferenssiin osaaottaneiden eri maiden mielipiteet ja ehdotukset nimenomaan amatöörityöskentelyä silmällä pitäen.

Konferenssissa, johon Neuvostoliittoa lukuunottamatta osallistuivat Yhdysvallat, Englanti, Ranska ja Kiina, teki tunnettu amerikkalainen amatööri A. L. Budlong USA:n osalta esityksen jaksoluviin nähden allaolevan taulukon mukaisesti. Kiinalla ei ollut esityksiä tässä suhteessa, joten se puuttuu taulukosta:

Alue	Ranska	Englanti	USA	NL
1,7	pois	1,715—2,0 jaettuna	pois	1,715—2,2 jaettuna
3,5	3,65—3,9 jaettuna	3,5—3,9 jaettuna	3,5—4,0	pois
7	7,0—7,15	7,0—7,15 7,15—7,3 jaettuna	7,0—7,3	7,0—7,2 jaettuna
14	14,0—14,4	14,0—14,35; 14,35—14,4 jaettuna	14,0—14,4	14,0—14,4 jaettuna
21	21,2—21,45	pois	21,0—21,5 27,185—	21,1—21,5
27			27,455 jaettuna	
28	28,0—29,7	28,0—30,0	28,0—29,7	28,0—29,7

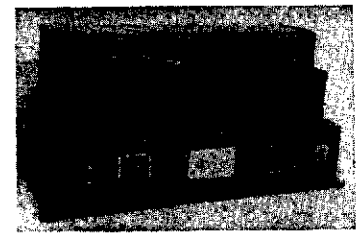
tään. Kokeen aikana kulki myrsky yli Atlannin. Sen matkalla ollessa kuuluivat merkit parhaiten, mutta sen päästyä yli lakkasivat merkit kokonaan kuulumasta. Eräänä yönä kuunteluilmoitus sisälsi 94 tarkistuskoodia. Kokeen päätyttyä oli Godley kuullut kaikkiaan 27 asemaa, joista kahdeksalla oli kipinälähetin ja 19 putkilähetin.

Tieteellinen maailma ihmetteli amatöörien aikaansaannosta ja ryhtyi jälleen järjeleämään Kennelly-Heaviside kerroksista. Amatööreille itselleen koe oli tärkeä merkkipylväs. Valtameren molemmin puolin käsitettiin molemminpuolisen yhteyden olevan pian odotettavissa. Merkittävä saavutus oli myös kipinälähettimen heikkomuuden todistaminen pienempi-tehoiseen putkilähettimeen verrattuna.

*

Tuntuu merkittävältä, että samanaikaisesti edellä kerrotun kanssa QST:n tammikuun numero kertoo ensimmäisestä 6 m aallolla Atlannin yli saadusta amatööriyhteydestä. Viime marraskuun 24. p:nä Edward Tilton (W1HDQ) oli yli tunnin kestävässä puheytydessä G6DH:n ja G5BY:n kanssa. Englantilaiset tosin käyttivät vastatessaan 10 m aaltota, sillä heille sallittu 58,5 Mj/s "ei auennut". Tämä on kuitenkin eri juttu, josta kerrotaankin toisella kertaa.

OH2OB.

RADIOLAITE OY

HELSINKI P - SILTASAARENKATU 1

Puhelimet: 74974 ja 74444

VALMISTAA muun muassa:

**VAHVISTAJIA
TASASUUNTAJIA
MUUNTAJIA**

Varastossamme erilaisia radiotarvikkeita

Yli 28 38,5—60	66,4—67,4 166—170 jaettuna	50—54 144—148	40—44 144—148
	420—450 jaettuna	420—450 jaettuna	
	1345—1425 2300—2450 3400—3600 jaettuna	1215—1295 2300—2450 3300—3500	1145—1245 2500—2700
	5650—5850 10000—10500	5650—5850 10000—10500 21000—22000	5250—5650 10000—10500 21000—22000

Ylläolevaa taulukkoa silmäillessä on otettava huomioon, että se oli laadittu viime syksynä. Nyt se on jälleen uudistuksen alaisena.

Amatöörejä kiinnostavana seikkana on mainittava, että muitten valtojen ehdotukset, USA:ta lukuunottamatta tähtäsivät bc-liikenteen levittämistä amatööriaheille. Jos Ranskan, Englannin ja NL:n ehdotukset 7,0 ja 14 mc. nähden menisivät läpi, tietäisi se jälleen tuntuvaa supistusta ja saattaisi koko tulevan amatööritoiminnan kyseenalaiseksi. Amatöörit ovat jälleen saman tilanteen edessä kuin Kairon konferenssin edellä v. 1938. 3,5 mc. NL, Englanti ja Ranska olivat halukkaita myöntämään USA:n esitykseen, että alue varattaisiin vain ulkoerooppalaisille amatööreille. Euroopassa jaettaisiin alue kiinteitten ja liikkuvien asemien kesken sekä lisäksi rajoitettaisiin amatöörien alueella käyttämää tehoa. NL oli taipuvainen varaamaan 3,5—3,6 yksinomaan amatööreille, mutta sen sijaan 3,9—4,0 alue varattaisiin ilmailuliikenteeseen. Englanti ja Ranska kannattivat ehdotusta.

23 mc. NL, Ranska USA ja Kiina esittivät aluetta yksinomaan amatööriyöskentelyyn. Englanti määrittelee kantansa myöhemmin.

Yli 28 mc. Neuvotteluissa päästiin yksimielisyyteen siitä, että 1215—1295, 2300—2450 (NL varauksin) 3650—5850 ja 10000—10500 luovutetaan kaikki amatöörikäyttöön. — Muita amatöörialtoalueita käsiteltäessä, ei neuvotteluissa löydetty yhteistä pohjaa. — USA ilmoitti, ettei se puolestaan suostu mihinkään dx-alueitten supistamista koskeviin esityksiin, joten tässäkin asiassa ei päästy mihinkään lopullisiin tuloksiin. Esim. 7 mc keskusteltaessa olivat Ranska, Englanti ja Kiina ilmeisesti suostuvaisia luovuttamaan alueen 7,0—7,2 amatööreille, mutta NL ei suostunut supistamaan kiinteitä liikennettä jaksolukualueella.

14 mc. Englanti ilmoitti että se mahdollisesti voisi löytää jonkun tien ehdotuksensa tarkistamiseen mikäli se koski 14,350—14,400 kc. yhteistä liikennettä bc:n kanssa; muut kannattivat, mutta NL ei katsonut puolestaan voivansa luovuttaa kiinteälle liikenteelle kallisarvoista aluetta amatööreille vaan pysyi edelleen jaon kannalla. Sovitteluyrityksessä esitti NL, että 14,0—14,3 annettaisiin amatööreille jos 14,3—14,4 varataan kiinteälle liikenteelle. Kun toiset osapuolet eivät suostuneet tähän kompromissiehdotukseen, peruutti NL ehdotuksensa. Lopputulokseksi 14 mc:stä jäi: "no agreement".

21 mc. USA pysyi ehdotuksessaan, että amatööreille luovutettaisiin 500 kc:n alue. NL ja Ranska ilmoittivat voivansa suostua ainakin 350 kc:n luovutukseen ts. 21,100—21,450 kc. Sen sijaan Englannin edustajat eivät tällä hetkellä katsoe voivansa tähän suostua, mutta määrittelevät kantansa myöhemmin löytäksään ratkaisun amatööreihin nähden, koska alue kytkeytyy heillä tämän alueen bc-liikenteeseen.

Kansainvälinen maailmankonferenssin aikaa ja paikkaa ei ole vielä määrätty, mutta alustavasti on suunniteltu toukokuun 15 päivää jossakin USA:n kaupungissa. Konferenssiin lähtetään IARU edustajansa esittäen jäsenliitoilleen, että Mr. George W. Bailey liiton presidenttinä toimisi lähetyskunnan puheenjohtajana sekä Mr. Kenneth B. Warner hänen varamiehenään. I.R.S.G.B. lähettää oman edustajansa, samoin mahdollisesti muutkin liitot.

Tällä hetkellä kuuluu IARU:n 29 liittoa, sen jälkeen kun Itävalta on palannut aktiiviyöskentelyyn. O.V.S.V. on pyrkinyt uudelleen liiton jäsenyyteen, josta se aikoinaan erosi. Anomukseen on suostuttu ehdollisesti, jos muilla jäsenliitoilla ei ole esitykseen nähden huomautettavaa. Burmasta, Rumiasta eikä Alankomaiden Intiasta ole kuulunut mitään vuoden 1938 jälkeen. Portugaalissa ollaan sitävastoin aktiivisia vaikkakaan amatööri liikenne ei ole sallittua. Jäseniksi ovat pyrkineet: Bolivia, Chile, Kreikka, Nicaragua, Palestina ja Paraguay. Omasta puolestaan toivoo IARU saavansa jäsenikseen Neuvostoliiton ja Kiinan radioamatööri liitot. Belgiassa ennen sotaa kaksikielisenä toiminut Federation des Emetteurs Belges, joka itse asiassa sisälsi kaksi eri liittoa, on nyttemmin sulautunut yhdeksi liitoksi: Union Belge des Amateurs Emetteurs. (U.B.A.) Liitto pyrkii IARU:n.

★

SRAL:n vuosikokous pidetään Helsingissä sunnuntaina 2. 3. 1947 klo 13.00 ravintola Sateenkaareissa, Läisankatu 14. Illalla illallistanssiaiset samassa paikassa. Lähemmin henkilökohtaisessa ilmoituksessa.

2NQ

SR:n 26. VUOSIKOKOUS

pidettiin joulukuun 8. p:nä 1946 Upseerikerhossa Helsingissä. Kokoukseen, joka alkoi klo 15.00, oli saapunut 51 jäsentä.

Liiton puheenjohtaja Luomanmäen avattua kokouksen, kunniotettiin toimintavuoden aikana kuolleiden jäsenten Hugo Soljon ja Gustaf Söderlundin muistoa hetken hiljaisuudella. Avajaispuheessaan kiitti hra Luomanmäki lopuksi liiton jäseniä hyvästä yhteistyöstä ja saamastaan luottamuksesta jättäessään nyt puheenjohtajan tehtävät uusiin käsiin.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Martti Tuhkanen ja sihteeriksi Veikko Saarman ja pöytäkirjan tarkastajiksi Olavi Leino ja Tauno Paasonen. Tuhkanen kiitti kokouksen puolesta eroavaa puheenjohtajaa ansiokkaasta ja pitkästä päivätyöstä SR:n hyväksi.

Kokouksen työjärjestyksen tultua vahvistetuksi luki liiton sihteri edellisen vuosikokouksen pöytäkirjan, joka hyväksyttiin huomautuksitta. Samoin hyväksyttiin muistutuksista sihteerin esittämä toimintakertomus kuluneelta vuodelta.

Kun taloudenhoitaja oli esittänyt selostuksen liiton tilaist, myönnettiin johtokunnalle tilintarkastajien lausunnon perusteella tili- ja vastuuvapaus.

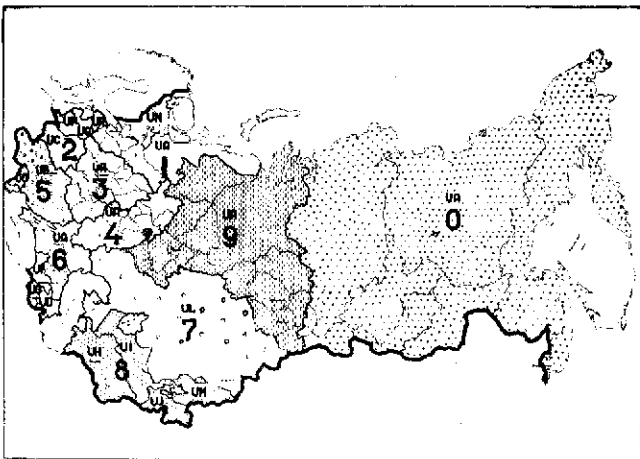
Talousarvioehdotus hyväksyttiin suurin piirtein johtokunnan ehdotuksen mukaisesti. Laiva- ja ilmailuliikenteessä toimivien jäsenmaksuksi hyväksyttiin mk 1500:— ja muualla toimessa olevien mk 450:— vuodessa ja ovat jäsenmaksut suoritettava huhtikuun 1. päivään mennessä.

Johtokunnan vaalin tultua suoritetuksi todettiin, että puheenjohtajaksi tuli valituksi Martti Tuhkanen 60 ääntä, varapuheenjohtajaksi Torsti Virta 60 ääntä ja sihteeriksi Erkki Koivisto 70 ääntä. Varajäseniksi tulivat Harald Lindblad 65 ääntä, Veikko Saarman 65 ääntä, Gunnar Ertoman 64 ääntä, Kosti Uotila 63 ääntä ja Aarne Salonen 54 ääntä. Viimeksimainittu kieltäytyessä varajäsenyydestä, tuli hänen tilalleen valituksi Tauno Pohjola joka oli saanut 2 ääntä.

Tilintarkastajiksi valittiin Lauri Miettinen ja Esko Tanskanen sekä varalle Reino Liukkonen.

Äänenkannattajan toimituskuntaan valittiin Erkki Koivisto, Yrjö Luomanmäki, Arvid Sinkkonen ja Otso Suomalainen. Johtokunnan ehdotus sääntöjen muutokseksi hyväksyttiin eräin pienin muutoksin.

Keskusteltiin laajasti SR:n liittymisen tarpeellisuudesta johonkin keskusliittoon. Johtokunta sai tehtäväkseen yhteyden ottamisen SIAK:hon liittymis- y.m. ehtojen selvittämiseksi.

Pirros Neuvostoliiton radioamatöörien aluejaotuksesta.

SR:n LAUSUNTO PALKKAUS- JA ELÄKELAIN- SÄÄDÄNNÖN MUUTTA- MISESTA.

Valtiovarainministeriön pyydettyä Posti- ja lennätinhallitusta esittämään mielipiteensä niistä nykyisin voimassa olevista palkkaus- ja eläkesäännöksissä olevista epäkohdista ja puutteellisuuksista, jotka sen mielestä olisi korjattava, pyysi Posti- ja lennätinhallitus 22. 11. 46 lähettämässään kirjelmässä Suomen Radiosähkötajaliitolta lausuntoa asiassa. Marraskuun 29 p:nä lähettämässään kirjelmässä esitti liitto Posti- ja lennätinhallitukselle seuraavan lausunnon.

Siitä huolimatta, että maamme laiva- ja lentokoneradiosähkötäjät ovat yksityisten palveluksessa, ovat he virkatehtäviään hoitaessaan kaikissa suhteissa Posti- ja lennätinhallituksen alaisia. Tämä käy selville m.m. jällempänä luetelluista seikoista.

1) Kansainvälisten radiosähkötäjien koulutus tapahtuu Posti- ja lennätinhallituksen järjestämällä kursseilla ja saavat laiva- ja lentokoneradiosähkötäjät pätevyystodistuksensa Posti- ja lennätinhallitukselta, joka myöskin voi, kuten on tapahtunutkin, peruuttaa antamansa todistuksen.

2) Radioliikenteessä on laiva- ja lentokoneradiosähkötäjän noudatettava sekä kansainvälisiä että Posti- ja lennätinhallituksen antamia liikennemääräyksiä.

3) Laiva- ja lentokoneradioaseman teknillisestä kunnosta on radiosähkötäjä vastuussa Posti- ja lennätinhallitukselle, joka määrääjain myös tarkastaa radiolaitteet.

miseksi sekä samoin hankkia vastaavia tietoja tässä tarkoituksessa myös toisista keskusliitoista.

Esillä olleiden asioiden tultua käsitellyiksi kiitti puheenjohtaja lopuksi jäseniä virkeästä mielenkiinnosta kokouksessa esillä olleisiin asioihin. Kokous päättyi klo 19.27. Välittömästi tämän jälkeen alkoi samassa paikassa

SR:N VUOSIJUHLA,

jonne osallistuvat vieraat olivat jo saaneet odottaa kokouksen päättymistä puolisen tuntia. Ilanviettoon, joka samalla oli liiton pikkujoulujuhla, oli saapunut ilahduttavan runsaasti osanottajia.

Tilaisuus aloitettiin yhteisillä illallisilla. Tervehdyspuheensa lopussa toivotti liiton sihteri juuri valitun uuden puheenjohtajan Tuhkanen tervetulleeksi tähän vastuunalaiseen tehtävään, esittäen sitten sekä johtokunnan että koko liiton puolesta lämpimät kiitokset nyt eroavalle puheenjohtajalle hänen 23-vuotisesta ansiokkaasta ja menestyksellisestä toiminnastaan liiton johtokunnassa. Vastauspuheessaan toivotti hra Luomanmäki liitolle mitä parhaita tulevaisuutta.

Ilanvietto muodostui erittäin virkistäväksi ja hauskaksi läsnäolijoille. Yhteislaulujen raikuessa, välillä tanssien ja iloisesti seurustellen kului ilta nopeasti ja viihtyisästi. Rouva Lehtinen sai suurta suosiota lausuntesityksistään ja Toivo Hänninen sai toistaa esittämänsä klarinettisoolon, samoin kuin Veikko Saarman ja Antero Lepistö laulamansa dueton. Esko Tanskanen joulupukkina asin selässä todisti, ettei ratsastaminen merimiehellekään ole aivan outoa.

Mukana ollut.

4) Laiva- ja lentokoneradioasema on avoinna yleiselle maksulliselle radiosanomavaihdolle, joten se tässä suhteessa on verrattavissa Posti- ja lennätinhallituksen alaisiin lennätintointipaikkoihin.

5) Kaikki radiosanomaa koskevat päiväkirjat ja tilitykset on laiva- ja lentokoneradiosähkötäjän tehtävä Posti- ja lennätinhallitukselle.

6) Laiva- ja lentokoneradiosähkötäjä on sekä pätevyytensä että virkatehtäviensä perusteella täysin verrattavissa Posti- ja lennätinhallituksen alaisen radioasemien ja lennätintointipaikkojen virkailijoihin.

7) Posti- ja lennätinhallituksen alaiselle maaradioasemalle hyväksyttävällä radiosähkötäjällä pitää olla I luokan radiosähkötäjäatutkinto, jonka saavuttamiseksi hänen on oltava määrätty aika laivaradiosähkötäjänä saadakseen tarpeellisen kokemuksen siirtyvässä radioliikenteessä.

Siitä huolimatta, että e.m. palvelu laiva- ja lentokoneradioasemilla on täysin verrattavissa valtion palveluksessa sähkötäjinä toimivien tehtäviin ja myös välttämätön edellytys vastaaviin tehtäviin siirtymiselle maaradioasemille, ei radiosähkötäjä nykyisten määräysten mukaan saa lukea siitä yhtään hyväkseen ikälisään, eläkkeeseen sekä virkalomaan nähden. Suomen Radiosähkötäjäliiton mielestä olisi tällainenkin palvelu luettava asianomaisille hyväksi mainitussa suhteessa.

Radiosähkötäjän työ jos mikään on henkisesti erittäin rasittavaa ja hermoja kuluttavaa. Tästä syystä olisi radiosähkötäjän eläkeikärajaa alennettava kuten vastaavasti erällä muillakin tavallista rasittavimmilla ammattialoilla on tehty. Kun radiosähkötäjä joutuu päivästä toiseen kuuntelemaan radiomerkkejä, jotka sekä toisten radioasemien että ilmastolisten häiriöiden vuoksi monasti ovat erittäin vaikeasti kuultavissa, on tämä omiaan tekemään työn rasittavaksi, jota vielä lisää yöpäivystykset. Useasti taas jonkin lähellä olevan radioaseman voimakkaat äänimerkit saattavat suorastaan "lyödä korvat lukkoon". On todettu, että tällainen jokapäiväinen melu korvissa aiheuttaa aikaa myöten myös kuulon heikkenemisen.

Koska monet viran- tai toimenhaltijat joutuvat toimimaan ylimääräisinä kohtuuttoman pitkän ajan huolimatta siitä, että heidän toimiaan on pidettävä vakinaisuusluontoisina, olisi ylimääräiset toimenhaltijat ikälisiin y.m. etuihin nähden rinnastettava vakinaisiin viran- tai toimenhaltijoihin.

Kun valtion viran- tai toimenhaltijain saamia perheisiä ei tähän mennessä ole korotettu samassa suhteessa kuin muita palkkoja, on tämä ollut omiaan vaikeuttamaan perheellisten toimeentulomahdollisuuksia muutenkin alhaisten palkkojen vuoksi. Tästä syystä olisi nykyisin maksettavia perheisiä huomattavasti korotettava.

Rahanarvon jatkuvan alenemisen johdosta ovat valtion viran- ja toimenhaltijain tähänastiset palkankorotukset aina tapahtuneet huomattavasti myöhäisempänä ajankohtana kuin vastaavasti yksityisten palveluksessa olevien. Tämän epäkohdan korjaamiseksi olisi valtion viran- ja toimenhaltijain palkat mahdollisimman pian kytkettävä elinkustannusindeksiin.

Kaiken edellä esitetyn johdosta Suomen Radiosähkötäjäliitto kunnioittaen ehdottaa, että voimassa olevia säännöksiä muutettaisiin siten, että

viran- tai toimenhaltija oikeutettaisiin ikälisiä varten lukemaan hyväkseen koko sen ajan, jonka hän 21 vuotta täytettyään on palvellut ylimääräisessä toimessa;

että ylimääräisen toimen haltija oikeutetaan saamaan ikä-

SR:n TOIMINTAA

Joulukuun 1 p:n ja helmikuun 1 p:n 1947 välisenä aikana on liiton johtokunta pitänyt kolme kokousta (28/12 -46, 12/1 ja 31/1 -47). Tärkeimmistä tapahtumista tänä aikana mainittakoon seuraavat.

Toimintavuoden alusta lähtien on radiosähköttäjille Torsten Pelanderille ja Göran Franckille omasta pyynnöstään myönnetty ero SR:n jäsenyydestä.

Joulukuun 11. p. 1946 Plh:ssa pidetyssä neuvottelutilaisuudessa keskusteltiin radiosähköttäjien koulutusta koskevista kysymyksistä, sekä toimenpiteistä I luokan radiosähköttäjien lukumäärän lisääntymisestä. Viimeksimainitun päämäärän saavuttamiseksi pidettiin tarpeellisenä, että jo radiosähköttäjäkursseilla sallittaisiin suorittaa I luokan tutkinto, jolloin asianomaiselle kuitenkin annettaisiin tällainen todistus vasta myöhemmin hänen saatuaan vaadittavan harjoitusajan kauppalavardiosähköttäjänä, ja että erikoisia kuukauden kestäviä radiosähköttäjäkursseja järjestettäisiin I lk:n tutkinnon suorittamista varten.

Koska tähän astiset radiosähköttäjäkursit ovat olleet n.s. itsekannattavia, kurssikustannusten tullessa peitetyiksi osanottomaksuilla, esitettiin liiton taholta toivomus, että tulevaisuudessa radiosähköttäjäkursseiden järjestämistä varten Plh anois Valtiolta sellaisen määrärahan, että kurssien osanottajien kurssimaksu vähenisi 50 %:iin kurssien kokonaiskustannuksista. Ehdotus luvattiin huomioida seuraavia kursseja järjestettäessä.

Lisäksi lausuttiin liiton puolesta toivomus, että vastaisuudessa järjestettävillä radiosähköttäjäkursseilla kiinnitettäisiin opetuksessa huomiota radiotekniikan viimeisimpiin saavutuksiin, kuten varsinkin tutkalaitteisiin, jollaisen hankkimista kursseille opetusvälineeksi pidettiin erittäin tärkeänä syystä, että näitä laitteita joutuvat laivaradiosähköttäjät käytännössä hoitamaan. Plh:n puolesta luvattiin tutkia mahdollisuuksia tällaisten laitteiden hankkimiseksi opetusvälineeksi.

lisää samojen perusteiden mukaan ja yhtä monta ikälisää kuin vakinaisen viran- tai toimenhaltija;

että viran- tai toimenhaltijan ja ylimääräisen toimen haltijan perheisät korotetaan kutakin alle 17 vuotta nuorempaa perheenjäsentä kohden vähintään 500:— markaksi kuukaudessa,

ja että viran- tai toimenhaltijan ja ylimääräisen toimen haltijan palkkaus kytkettäisiin viralliseen elinkustannusindeksiin; ja että laiva- ja lentokoneradiosähköttäjänä palveltu aika otettaisiin huomioon siten,

että viran- tai toimenhaltija taikka ylimääräisen toimen haltija oikeutetaan ikälisiä varten lukemaan hyväkseen myös sen ajan, jonka hän 21 vuotta täytettyään ja kansainvälisen radiosähköttäjätutkinnon suorittettuaan on palvellut laiva- tai lentokoneradiosähköttäjänä;

että eläkevuosiksi, jotka valtion viran- ja toimenhaltija taikka ylimääräisen toimen haltija saa eläkeoikeutta varten laskea hyväkseen, luetaan myös se aika, jonka kansainvälisen radiosähköttäjätutkinnon suorittettuaan on palvellut laiva- tai lentokoneradiosähköttäjänä;

että radiosähköttäjän tehtävissä palveleva viran- tai toimenhaltijan taikka ylimääräisen toimen haltijan oikeus eläkkeeseen alkaa hänen täytettyään 58 vuotta;

ja että viran- tai toimenhaltija taikka ylimääräisen toimen haltija oikeutetaan virka- tai vuosilomaan nähden laskemaan hyväkseen koko sen ajan, jonka hän kansainvälisen radiosähköttäjätutkinnon suorittettuaan on palvellut laiva- tai lentokoneradiosähköttäjänä.

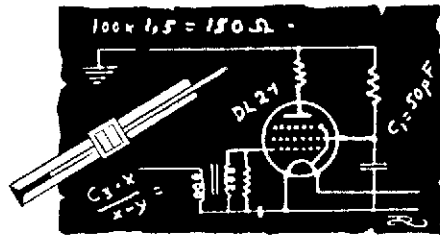
Helsingissä, 29 p:n marraskuuta 1946

Suomen Radiosähköttäjiliitto r.y.

Y. Luomanmäki
puh.joht.

Erkki Koivisto
sihteeri.

U • U • T • T • A SUUNNITELLESSANNE

RADIO- JA SÄHKÖTARVIKKEISTA

Joulukuun 19. p. 1946 tekemällään päätöksellä on Valtioneuvosto nimittänyt liiton sihteerin Erkki Koiviston elokuun 8. p. 1946 asetetun Merityökomitean jäseneksi, joten SR:llä on nyt tilaisuus oman edustajansa kautta mielipiteitensä esittämiseen komitean valmistautuessa ehdotusta uudeksi asetukseksi merimiesten asunnoista aluksista, miehitysasetuksiksi sekä työaikalaiksi.

Kauppa- ja teollisuusministeriö on myöntänyt sekä SR:lle että SRAL:lle yhteensä 4.000:— markkan suuruisen apurahan Radio OH:ta varten vuodelle 1946.

Päivämäärällä 16. 1. 1947 on radiosähköttäjä Kurt Österman hyväksytty uudestaan liiton jäseneksi.

SR:n ylimääräinen liittokokous päätettiin pitää Klaus Kurjessa Helsingissä sunnuntaina helmikuun 23. p:nä alkaen klo 14.00. Kokouksessa tullaan lopullisesti hyväksymään liiton uudet säännöt sekä päättämään SR:n mahdollisesta liittymisestä johonkin keskusliittoon.

Tammikuun 20. p. Valtiovarainministeriölle lähettämässään kirjelmässä pyysi liitto tilaisuutta neuvotella Kahrnan komitean palkkaehdotuksesta Valtion viroissa toimivien jäsentensä palkkausluokkiin sijoittamisessa.

Liiton irtisanottua työehtosopimuksensa sekä Suomen Laivanvarustajain Yhdistyksen että Ålands Redarföreningin kanssa päättyväksi 31. p. joulukuuta 1946, aloitettiin neuvottelut uudesta sopimuksesta joulukuun 13. p. Kun tammikuun alkuun mennessä ei ehditty vielä saada neuvotteluja loppuun-suoritetuksi, siirsi liitto työseisauksen alkamisen tammikuun 18. päivään. Neuvotteluja, jotka muodostuivat erittäin sitkeiksi, käytiin ensin valtion määräämän välitysmiehen hallitussihteerin Tyrnin ja myöhemmin pääjohtaja Härmäläisen puheenjohtajana. Tammikuun 27. p. päättyivät neuvottelut kuitenkin palkkojen osalta tuloksettomina, jolloin asia jätettiin molempien puolien valtioneuvostolle. Neuvottelujen pitkittymisen vuoksi joutui liitto siirtämään työseisauksen alkamista ensin tammikuun 25. päivään ja sitten vielä helmikuun 1. päivään. Koska tähänkään päivään mennessä ei päätöstä palkka-asialla ehditty tehdä, siirsi SR Sosiaaliministeriön pyynnöstä ratkaisun tekemiseksi varattua aikaa vielä helmikuun 5. päivän aamuun. Tarkemmat tiedot uuden sopimuksen

SRAL:n JÄSENLUETTELO v. 1946.

(Jatk. edell. num.)

- OH2PW Arvo Ensio Kallio, Tuusula, kk.
OH2PY Jorma Kurikka, H:ki, Mannerheimintie 126, B. 39.
OH2PZ Lauri Severi Toivola, Helsinki, Minna Canthinkatu 5. A. 11.
OH2QA Stefan Arvid Munsterhjelm, Helsinki, Et. Hesperiankatu 20. A. 10.
OH2QC Untamo Joh. Mäkinen, Helsinki, Rajasaarenkatu 9. C. 39.
OH2QD Paavo Olavi Knaapi, Suomenlinna, C. 52.
OH2QE Tauno Aksel Paasonen, Lauttasaari, Lauttasaarentie 9.
OH2QF Kaarlo Kullervo Blomqvist, Helsinki, Laivurinkatu 10. A. 1.
OH2QH Runar Karl J. Ferm, Tammisaari, Ormnäs 5.
OH2QJ Henrik Axel Fleege, H:ki, Linnankoskenk. 8. B. 44.
OH2QK Toivo Alexander Illi, Malmi, Kotitie 20.
OH2QL Johan E. Brenner, Helsinki, Kalevank. 25. A. 12.
OH2QM Börje Joh. Österlund, Helsinki, Punavuorenkatu 5. B. 15.
OH2QN Bror Åke Lindlöf, H:ki, Runebergink. 40. B. 31.
OH2QO Eino Aarne Virta, Helsinki, Käpylä, Takametsä 14.
OH2QP Matti Harri K. Teiste, H:ki, Valpurintie 2. A. 14.
OH2QQ Rurik Arvo Joh. Lönnroth, Helsinki, Erottajank. 5.
OH2QR Urho Samuli Äärimaa, Helsinki, Korkeavuorenk. 6. B. 17.
OH2QS Eric Valter Schalin, Helsinki, Ullanlinnankatu 3. A. 2.
OH2QT Carl Gustav Rosengqvist, Lappträsk, Mariebergin kartano.
OH2QU Leo Erik Naarvala, Helsinki, It. Kaivopuisto 13. C. 16.
OH2QV Väinö Ossian Tilly, Helsinki, Uudenmaankatu 17. D. 30.
OH2QW Yrjö Aleksander Perho, Santahamina, TK.
OH2QX Risto Juha Väänänen, Helsinki, Mechelininkatu 31. B. 47.
OH2QY Kaj-Wilhelm V. Noschis, Helsinki, Tehtaankatu 11. B. 9.
OH2QZ Paavo Matti J. Kotilainen, Helsinki, It. Kaivopuisto 13. C. 16.
OH2RA Nils-Eric Granö, Helsinki, Malmirinne 3. C. 5.
OH2RB Kaarlo Leo Kivi, Oulunkylä, Niittypelto 3.
OH2RC Pentti Wilhelm Dolk, Helsinki, Kangasalantie 19. A. 1.
OH2RD Eric Hellén, Helsinki, Minna Canthink. 9. A. 1.
OH2RE Martti Sakari Kilpinen, Malmi, Mäntymäentie 9.
OH2RF Matti Eelis Kurkinen, Helsinki, Kulmak. 2. H. 83.
OH2RG Kalervo Alfred Hermas, Helsinki, Unionink. 39. B. 34.
OH2RH Väinö Artturi Nieminen, Helsinki, Simonkatu 8. B. 30.

sisällöstä samoin kuin uusista palkoista tiedoitetaan jäsenille heti sopimuksen tultua allekirjoitetuksi. Uusi sopimus tulee voimaan taannehtivasti tammikuun 1. p:stä 1947 alkaen. Helsinki, 31. 1. 1947.

Sihteeri.

- OH2RI Pentti Sakari Kiuru, Helsinki, Messeniuksenkatu 9. A. 16.
OH2RJ Martti Sakari Vuolanto, Helsinki, Uudenmaankatu 35. B. 6.
OH2RK Torsti Tapio Paatero, Helsinki, Mäkelänkatu 36. a. 13.
OH2RL Carl Birger Åke Johansson, Helsinki, Munkkiniemi, Iso-Puistotie 13. A. 13.
OH2RM Helge Kalervo Ståhlberg, Helsinki, Agricolankatu 7. D. 91.
OH2RN Keijo Olavi Holopainen, Helsinki, Santahamina E. 39.
OH2RO Heikki Arvid Tamminen, Helsinki, Santahamina D. 20.
OH2RP Ake Alvar Siyonen, Kauniainen, Bredantie.
OH2RQ Paavo Henrik Nieminen, Helsinki, Santahamina D. 18. A. 1.
OH2RR Kauko Arvid Hietanen, H:ki, Santahamina D. 20.
OH2RS Berndt Evald Lindholm, Helsinki, Pietarinkatu 1. B. 15.
OH2RT Olavi Joh. Kärkkäinen, Haaga, Kunnallistie 13. A. 4.
OH2NA Hugo Malm, Lahti 2, Vähätalonkatu 40 B.
OH3NC Thor A. Sikström, Tampere, Rautatiekirjakauppa Oy:n konttori, Iltanpään valtatie 2.
OH3ND Viljo Jalmari Talvisilta, Hämeenlinna, Vuorik. 15.
OH3NE Kalevi Osk. Niemimaa, Hämeenlinna, Rauhank. 9.
OH3NF Erkki Korhonen, Riihimäki, IIT/It. R. 2.
OH3NG Jorma Olavi Töyrylä, Lahti, Liisankatu 11.
OH3NH Lars Anders Ränkimes, Iittala, Janha.
OH3NI Niilo Eevertti Kaukoma, Hämeenlinna, Lahdensivuntie 18.
OH3NK Toivo Jalmari Vehoniemi, Hämeenlinna, Hämeen-tie 10.
OH3NE Eemeli E. Kolehmainen, Riihimäki, Vuorela (Ikkuna Oy.).
OH3NM Toivo Kustaa Laakso, Tampere, Teknillinen opisto.
OH3NN Oskar V. Järnä, Lahti, Peltotie.
OH3NO Bruno Baer, Messukylä, Pate Oy.
OH3NP Emil Walentin Granqvist, Hämeenlinna, Rauhankatu 9.
OH3NQ Martti K. Viljanen, Helsinki, Albertinkatu 22—24. A. 8.
OH3NR Jarl T. O. Salminen, Lahti, Aleksanterink. 4. A. 8.
OH3NS Sakari Pajunen, Vusikaupunki, Itäpöniementie 3.
OH3NT Veikko Fabian Vikström, Lahti, Saimaankatu 21.
OH3NU Martti Pietari Ruuskanen, Tampere, Nyyrinkintie 3. D. 40.
OH3NV Heikki Wilhelm Kyykoski, Lempäälä.
OH3NW Risto Antero Härmäläinen, Tampere, Kortelahdenkatu 10. as. 1.
OH3NX Juho Iivari Kallioinen, Lahti, Vapaudentie 9.
OH3NY Eskil Lindberg, Tampere, Siltakatu 2, V kerros, ovi 19.

(Jatk.)

PLH:n TIEDOITUKSIA.

Kansainvälisen pikatiedotusliiton toimiston julkaisemasta Rannikko- ja laiva-asemien luettelosta on ilmestynyt uusi painos (Oktober 1946). Luetteloa myy posti- ja jennätinhalituksen ulkomaantoimisto, Helsinki, Uusi postitalo, 9:s kerros, hintaan 350:— kappale.